

Det ærede Medlem Hr. Lange har fastholdt sin Bemærkning om, at Forudsætningen for hans Partis Tilslutning til Loven om Valutacentralen var den, at den kun skulde virke som en Oplysningsinstitution, og til Støtte for, at dette har været Forudsætningen, nævner det ærede Medlem en Udtalelse af hans Gruppens Formand, det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det er meget muligt, at hans Gruppens Formand har udtalt saadant noget, som han her refererede, men det er da endelig ikke hans Gruppens Formands Ord her i Salen, der er Lov i Landet. Loven er den Lov, der blev vedtaget den 29. Marts 1924, og i hvilken der ikke staar, at denne Central's Opgave er at drive Oplysningsvirksomhed, men positivt staar, hvilke Opgaver Valutacentralens Bestyrelse har, og det er bl. a. at føre Kontrol med og udstede Attest for, at den Valuta, der kræves, ogsaa er til Dækning af Vareimport eller til andre af Centralen godkendte Formaal, og det er adskilligt mere end at virke som en Oplysningsanstalt.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen refererede til en Udtalelse, jeg havde fremsat, som han var kommet i Tanker om, at han ikke rigtig forstod, en Udtalelse om, at Formaalet med Importregulering ogsaa var at gavne Erhvervslivet eller Handelsstanden, eller hvem det nu var, jeg havde nævnt, og det ærede Medlem mente, at dette var umuligt. Ja, jeg ved jo ikke — naturligvis, naar det ærede Medlem siger, at han ikke kan forstaa det, saa kan han ikke forstaa det, men det behøver derfor ikke at være galt, hvad jeg har sagt, og jeg ved heller ikke, om det, da Venstre, det ærede Medlems eget Parti, for en Tid siden gennemførte en Lov om Importregulering for to meget store Industrier, var deres bevidste Hensigt at skade Handelsstanden. Det kan jeg ikke antage. Altsaa maa man formodentlig kunne gennemføre Importregulering uden det bevidste Formaal at genere Handelsstanden, og jeg har ogsaa ment at kunne tillade mig, hvad Venstre i tidligere Samlinger har tilladt sig, selv om det kun var for en meget begrænset Tid.

Jeg synes, det er lige til, at Importregulering, for saa vidt man i øvrigt tror paa, at den kan hjælpe paa Valutaen, ogsaa hjælper Handelsstanden, for jeg skulde dog tro, at Handelsstanden i første Linie er den, som føler Virkningerne af en svingende og faldende Valuta; og hvis jeg ved Hjælp af Importregulering kan hindre disse Svingninger, kan bidrage til Valuta-

ens Højnelse, Styrkelse og Stabilisering ogsaa i Fremtiden, gavner jeg i første Række Handelsstanden. Og i denne Opfattelse er jeg fuldkommen enig med en fremragende, kendt Handelsmand, der beklæder et Tillidshverv, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen har ud nævnt ham til.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg altsaa takker for, at Venstre trods de Betæneligheder, det ærede Medlem nærer, vil støtte Sagens hurtige Gennemførelse, og jeg haaber ogsaa, at dette kan lade sig gøre. Det ligger i selve Sagens Natur, at den Art Lovgivning ikke egner sig til at svømme i længere Tid frit omkring, men enten maa forkastes eller gennemføres nogenlunde hurtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Christensen: Den højtærede Statsministers sidste Udtalelser synes at tyde paa, at Importreguleringen har sin væsentlige Støtte deri, at den gavner Industrien og altsaa som saadan maa være industribeskyttende og toldbeskyttende. At vi fik Importregulering for de Industrier, som den højtærede Statsminister omtalte, var jo aldeles ikke af Hensyn til vor Valuta.

Det ærede Medlem Hr. Rode spurgte, hvad Venstre da vil gøre, idet det gik imod det omtalte Lovforslag. Ja, Venstre har jo fremsat sine Forslag, de er bekendte, og Venstre har erklæret sin Villighed til at gaa med til ret betydelige Toldforhøjelser paa Luksusartikler, fordi man mener, at naar man har en vanskelig Tid, hvor man skal indskrænke sig, er Luksus det Omraade, man naturligst bør holde sig borte fra. Luksusartikler er ingen Nødvendighed, og Luksustold kan Folk blive fri for at betale, naar de ikke vil bruge den vedkommende Vare.

Endvidere nævnte det ærede Medlem et Tilfælde, hvor en Bankdirektør havde kaldt en Kunde op og sagt til ham, at han ikke kunde faa Penge til en Vare — det var ikke en færdig Vare, men en Vare, som tjente til Frembringelse, og det var efter Ordre fra Nationalbanken. Det lyder jo noget underligt; men jeg vil dog hævde, at der her i Landet er en Mængde Mennesker, som er i Stand til at foretage deres Indkøb ganske uafhængigt af Bankerne. Man kan derfor ikke tale om, at Bankerne udøver en Importregulering, der er effektiv. Paa de enkelte, som de yder